

Také po padesátce pamatuj na svého Stvořitele!

„Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech svého mládí...“ Tato slova z poslední kapitoly knihy Kazatel mi v době mého dětství velmi často připomínala moje maminka. Dokonce jsem měl tento verš zarámovaný nad stolem, u kterého jsem se učil. Tak jsem si ve své mysli zařadil 12. kapitolu starozákonní knihy Kazatel do kategorie biblických poselství pro mládež.

Pak si ale vzpomínám, že náš kazatel při jednom setkání mládeže s námi probíral celou tuto kapitolu a snažil se nám přiblížit, s jakými nevýhodami a nepříjemnostmi se setkávají staří lidé. Tehdy mi bylo asi patnáct roků a dodnes si vzpomínám, jak mě upoutal jeho výklad, když vysvětloval smysl poetických obrazů, jimiž jsou zde vykresleny problémy stáří.

„Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech mládí,
dříve, než přijdou zlé dny a než se dostaví léta,
ve kterých řekneš: ‘Vůbec se mi to už nelíbí!’
Dříve než se ti zatmí slunce a světlo, měsíc a hvězdy
a sotva přestane pršet, přitáhnou nové mraky.
Tvé ruce už nebudou mít sílu tě střežit,
protože se budou třást;
mužná síla tě opustí, když se ti zchromlé nohy zkřiví,
zuby, které drtí potravu, přestanou pracovat,
protože jich bude poskrovnu,
oči, které jako ženy hledí z oken, se smutkem zatemní...
Dostaví se závratě, strach z výšek a obava z úrazu na cestě.
Hlava jako bílý mandloňový květ rozkvetne,
chůze ztěžkne jako malátné kobylce...
Pamatuj na svého Stvořitele...“

Bible nám zde v rouchu krásné poezie, přibližuje realitu stáří, které mladý člověk jen stěží může rozumět, stejně jako ji plně nevnímá většina těch, co právě vstupují do řad příslušníků Generace 50 plus. Teprve s přibývajícím věkem lze na vlastním těle pochopit, co jsou to ty „zlé dny“, ve kterých se „zatmívá slunce, začínají se třást ruce a dostaví se závratě, strach z výšek a obava z úrazu“. Jsou to „zlé dny“, kdy každého, kdo byl dříve silný, samostatný a soběstačný, potěší vědomí, že má nablízku někoho, kdo je připraven pomoci.

A zde jsme u klíčové myšlenky moudrého Kazatele, který připomíná: „Pamatuj na svého Stvořitele!“ Ty, který se dnes domníváš, že si ve všem vystačíš, pamatuj na toho, kdo ti dal život a na němž jsi závislý, i když si to neuvědomuješ. Kazatel zde odkazuje na toho, kdo již v době starozákonní dal lidem ujištění, které si může i dnes přivlastnit každý, kdo se k němu obrátí jako ke svému Stvořiteli a Pánu: „Až do nejdelšího stáří, kdy vám zešediví

vlasý, budu stát při vás a obdařím vás láskou. Stvořil jsem vás a také se o vás postarám. Budu vám oporou a vysvobodím vás.“ (Iz 46,4)

Žijeme na hříchem porušené zemi, kde se setkáváme s všelijakými těžkostmi a problémy. Nevyhnul se jim ani Ježíš jako Boží Syn, a musí se s nimi potýkat každý, ať je věřící nebo ne. Rozdíl je jenom v tom, že ten, kdo podle rady Kazatele „pamatuje na Stvořitele svého“, má v něm oporu a jde k jistému cíli.

Ano, i jako věřící procházíme těžkostmi, ale nikdy to neznamena, že se nám Bůh vzdaluje a že ztrácíme jeho přízeň. Právě naopak: jestliže po Bohu toužíme a hledáme ho, jsou to pro nás příležitosti, abychom si ověřili hloubku Boží přítomnosti ve svých životech.

Vždycky je dobré být na nepohodu připraven. A tak je zde několik rad, jak se těšit z Boží přítomnosti nejenom v problémech stáří, ale i v každodenních nesnázích, než ty „zlé dny“ přijdou:

Hledej Boha ve všech životních podmínkách a za všech okolností. Na nesnáze a těžkosti se dívej z Boží perspektivy; jsou výzvou, abys na Boha více spoléhal a k němu se přivinul. Vydej se na ověřenou cestu, kterou je důvěra v Boží zaslíbení. Již na jejím začátku poznáš, co je pravý pokoj. „Uvidíte, že vás Bůh naplní klidem, jaký si nedovedete ani představit. Stačí jen důvěřovat Ježíši Kristu.“ (Fil 4,7)

Čerpej sílu ze správného zdroje. Jsou situace, které nezměníš a ze kterých se vlastní silou nevymaníš. Odstraň vše, co je překážkou k otevřenému vztahu s Bohem. „Odložme proto všechno, co nás tíží a zdržuje, i hřích, ve kterém můžeme snadno uvíznout, a vytrvale pospíchejme k cíli. Dívejme se přitom na Ježíše, který je zdrojem i obsahem naší víry...“ (Žd 12,1-2).

Předej své starosti a trápení Bohu. On slíbil, že každému, kdo je u něj složí, poskytne klid a odpočinek: „Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a nesete tíhu břemen, najdete u mne klid a úlevu.“ (Mt 11,28) Pamatuuj na to, že v Boží blízkosti všechny tvé problémy vyblednou, protože uvidíš věčné hodnoty, které on nabízí.

Nedovol, aby cokoliv zlého a nesprávného vstoupilo do tvého života. Slovo Boží jasně vyzývá: „Ke zlu mějte odpor, dobro milujte... Nenechte se strhnout ke zlému, ale přemáhejte zlo dobrem.“ (Řm 12,9.21)

Pokud je na tobě, žij v pokoji se všemi lidmi. Jestli ti někdo ublížil, pros Boha o sílu, aby mu dovedl odpustit, a to i tehdy, když on cestu ke smíru nehledá. Pamatuuj, že právě tímto přístupem druhým lidem ukazuješ, jak Bůh jedná s námi. A nezapomeň, že nikdy nemůžeš mít pravý pokoj ve svém srdci, nežiješ-li v pokojném vztahu se svými bližními.

„Obraťte se zády k zlému a číňte dobro. Šiřte kolem sebe pokoj, i když to není snadné.“ (1 Pt 3,11)

Čerpej sílu z Božích zdrojů. Nikdy v minulosti nebylo čtení Bible tak zanedbávané, jako je dnes. V minulosti lidé chodili za zábavou, zatímco dnes zábava vstupuje do našich příbytků. A vstupuje v takovém rozsahu a lákavém podání, že vytlačuje Boží slovo a modlitby z centra zájmu četných křesťanů. „Jste jako nemluvnátka nově narozená pro Boží rodinu. Jako se nemluvně dožaduje mléka, tak i vy byste se měli živit Božím slovem – číst je a přemýšlet o něm, abyste rostli ve víře a k spáse.“ (1 Pt 2,2)

Bud' radostným křesťanem. Slovo Boží nás vyzývá, abychom se stále radovali. Evangelium je radostná zpráva o tak velkém daru, jaký nelze porovnat s ničím, co by nám mohl tento svět nabídnout. Denní starosti, nemoci a neduhy stáří jsou nepříjemné, ale nesmí nás natolik deprimovat, že bychom přes ně neviděli věčný horizont, ke kterému nás chce Bůh dovést. „A tak ať se děje cokoli, bratři, radujte se z toho, že patříte Bohu. Musím to opakovat znovu a znovu, protože v té radosti je vaše síla.“ (Fp 3,1)

Problémy stáří neodstraníme, stejně jako se nevyhneme různým bouřím, které každého obyvatele na této planetě potkávají. Záleží jen na tom, jak v těchto bouřích obstojíme. Jestliže jsme se – jako kdysi Ježíšovi učedníci – vydali na plavbu, ke které nás on vyzval, pak se šťastně dostaneme k cíli. Učedníky nenechal napospas vlnám, ale přišel za nimi, jak to neočekávali. „Ježíš se přiblížil k lodi po hladině jezera. Učedníci ho považovali za přízrak a vyděsili se. Ale Ježíš promluvil a uklidnil je: Vzchopte se, to jsem já, nebojte se!“ (Mt 14,25-27)

Se stejnou pomocí je připraven přijít i k nám!

Jiří Drejnar